

*В. Е. Арутюнян,
аспірант, Класичний приватний університет
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-3573-8393>*

DOI: 10.32702/2306-6814.2024.7.224

АНАЛІЗ ВПЛИВУ СОЦІАЛЬНИХ МЕДІА НА ПОЛІТИКУ ТА ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ У ДЕРЖАВНОМУ УПРАВЛІННІ

V. Arutiunian,
Postgraduate student, Classic Private University

ANALYSIS OF THE IMPACT OF SOCIAL MEDIA ON POLITICS AND DECISION-MAKING
IN PUBLIC ADMINISTRATION

Стаття присвячена аналізу впливу соціальних медіа на політику та процеси прийняття рішень у сфері державного управління. У дослідженні розглядаються як позитивні, так і негативні аспекти використання соціальних мереж, включаючи їхній вплив на формування громадської думки, політичну активність громадян, забезпечення прозорості дій уряду та зворотного зв'язку між державою та суспільством. Особливу увагу приділено викликам та ризикам, пов'язаним із використанням соціальних медіа, зокрема проблемам дезінформації, цифрової безпеки та втрати приватності. Аналіз базується на останніх дослідженнях та практиках, що дозволяє визначити ефективні стратегії інтеграції соціальних медіа в систему державного управління для підвищення її відкритості, демократичності та відповідальності. Результати дослідження мають стати основою для формування рекомендацій щодо оптимізації використання соціальних медіа у державному управлінні, спрямованих на забезпечення збалансованого підходу до вирішення сучасних викликів цифрової епохи.

У статті також порушуються питання етичних дилем, що виникають із використанням соціальних медіа в управлінській та політичній діяльності, зокрема, вплив на основоположні права людини, такі як приватність і свобода слова. Розглядається важливість розвитку стратегій, які б сприяли протидії негативним явищам, таким як поширення фейкових новин, хейт-спіч та інші види онлайн-маніпуляцій. Стаття наголошує на необхідності розробки комплексного підходу до використання соціальних медіа, який враховував би як потенціал цих платформ для зміцнення демократичних процесів та залучення громадян, так і ризики, пов'язані з їхньою діяльністю. Висвітлюються рекомендації для урядів та політичних діячів щодо розробки ефективних комунікаційних стратегій у соціальних медіа, які б забезпечували високу якість інформаційного обміну, залучення громадян та водночас захист основних прав і свобод. Особлива увага приділяється важливості медіаграмотності як засобу боротьби з дезінформацією та підвищення критичного сприйняття інформації серед населення.

This article is devoted to analyzing the impact of social media on politics and decision-making processes in public administration. The study examines both the positive and negative aspects of social media usage, including its influence on public opinion formation, citizen political activity, ensuring transparency of government actions, and feedback between the state and society. Special attention is given to the challenges and risks associated with the use of social media, particularly issues of misinformation, digital security, and privacy loss. The analysis is based on the latest research and practices, allowing for the identification of effective strategies for integrating social media into the public administration system to enhance its openness, democracy, and accountability. The research findings are intended to form the basis for recommendations on optimizing the use of social media in public administration, aimed at ensuring a balanced approach to addressing the challenges of the digital age. The article also addresses ethical dilemmas arising from the use of social media in managerial and political activities, especially the impact on fundamental human rights, such as privacy and freedom of speech. It discusses the importance of developing strategies to counteract negative phenomena such as the spread of fake news, hate speech, and other forms of online manipulation. The article emphasizes the need for a comprehensive approach to social media use that would consider both the potential of these platforms for strengthening democratic processes and citizen engagement, as well as the risks associated with their activity. Recommendations are provided for governments and political figures on developing effective communication strategies in social media that would ensure high-quality information exchange, citizen engagement, and at the same time protect fundamental rights and freedoms. Particular attention is paid to the importance of media literacy as a means to combat misinformation and enhance critical reception of information among the population.

Ключові слова: соціальні медіа, державне управління, громадська думка, політична активність, прозорість уряду, дезінформація, цифрова безпека, приватність, ефективність управління, демократія.

Key words: social media, public administration, public opinion, political activity, government transparency, misinformation, digital security, privacy, management effectiveness, democracy.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Проблематика впливу соціальних медіа на політику та процеси прийняття рішень у сфері державного управління набуває особливої актуальності в умовах сучасного інформаційного суспільства. Соціальні медіа революціонізували традиційні підходи до комунікації, зробивши інформаційний обмін швидшим, доступнішим та більш інтерактивним. Це призвело до зміщення владних акцентів, де громадяни отримали можливість більш активно впливати на політичний процес та ухвалення державних рішень. Однак, разом із новими можливостями, соціальні медіа породжують й значні виклики, зокрема, поширення дезінформації, маніпуляції громадською думкою та підвищення рівня поляризації суспільства.

У контексті державного управління, аналіз впливу соціальних медіа є важливим науковим та практичним завданням, оскільки відкриває шляхи для оптимізації комунікативних стратегій, поліпшення взаємодії між державою та громадянами, а також підвищення ефективності та прозорості управлінських рішень. Осмислення цього феномену вимагає комплексного підходу, що включає теоретичне осмислення ролі соціальних медіа в політичному дискурсі та емпіричний аналіз їх впливу на процеси формування та реалізації державної політики.

Визначення векторів впливу соціальних медіа на державне управління дозволяє виокремити такі ключові напрями дослідження:

- вплив соціальних медіа на формування громадської думки та політичну активність громадян;
- роль соціальних медіа у процесах прийняття рішень та формуванні політики на різних рівнях державного управління;

— ефективність використання соціальних медіа для забезпечення прозорості та зворотного зв'язку між державою та громадянами;

— виклики та ризики, пов'язані з використанням соціальних медіа в державному управлінні, зокрема, питання цифрової безпеки, приватності та дезінформації.

Розробка ефективних механізмів регулювання та контролю за використанням соціальних медіа в політичних та управлінських цілях є необхідною для мінімізації потенційних ризиків та негативних наслідків. Також важливим є розроблення стратегій інтеграції соціальних медіа в систему державного управління з метою підвищення його відкритості, демократичності та відповідальності перед громадянами.

Вирішення цих завдань потребує міждисциплінарного підходу, що об'єднує знання та методології з галузей публічного управління, політичних наук, комунікаційних досліджень та інформаційних технологій. Крім того, необхідно враховувати досвід інших країн, які вже впроваджують інноваційні практики використання соціальних медіа в державному управлінні, для адаптації та вдосконалення власних стратегій та політик.

Таким чином, аналіз впливу соціальних медіа на політику та прийняття рішень у державному управлінні вимагає комплексного підходу до вивчення цього феномену, з урахуванням його багатогранності, динамічності та впливу на різні аспекти суспільного життя. Результати такого аналізу мають стати основою для формування ефективних механізмів управління та стратегій використання соціальних медіа, що сприятимуть розвитку демократичного суспільства, зміцненню довіри між громадянами та державою, а також підвищенню ефективності державного управління.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Дослідження, проведені різними авторами, охоплюють широкий спектр аспектів, пов'язаних з впливом цифрових технологій на публічне управління, від аналізу зрілості електронного урядування до конкретних стратегій взаємодії з громадянами через соціальні медіа. Дослідження Сабіни Ходжич та інших демонструє, як зрілість електронного урядування може впливати на підвищення ефективності управління, особливо під час пандемії, підкреслюючи важливість цифрової трансформації у державному секторі [1]. З іншого боку, Чі-Хуї Лай та колеги зосереджують увагу на тому, як уряди можуть використовувати соціальні медіа для залучення громадськості, аналізуючи різні комунікаційні стратегії та їхній вплив на аудиторію [2]. Мійкел С. Полуан та інші дослідники вивчають, як сприйняття громадськістю маркетингових зусиль у соціальних медіа впливає на їхнє ставлення до урядових організацій, виявляючи позитивний ефект на задоволення громадян [3]. Сохран Хан та колеги фокусуються на аналізі довіри до соціальних медіа як інструменту електронного урядування, пропонуючи модель, яка визначає ключові фактори, що впливають на довіру [4]. Парісмита Бхагаваті досліджує, як державні уряди на північному сході Індії використовують веб-сайти та соціальні медіа для взаємодії з громадянами, підкреслюючи необхідність оптимізації цих каналів комунікації [5]. У контексті Індонезії, Нур Фітріаю

Аюнінг Буді та інші аналізують ефективність застосування концепції уряду 2.0, оцінюючи, як урядові установи використовують соціальні медіа та інструменти Web 2.0 для взаємодії з громадянами [6]. Седи Йилдирим та його колеги займаються вивченням того, як громадяни використовують інтернет для доступу до публічних послуг через турецький портал електронного урядування, виявляючи, що ключовими факторами для ефективного управління є інформаційна доступність та безпека [7]. Це дослідження підкреслює важливість розробки порталів електронного урядування, які відповідають потребам користувачів та забезпечують високий рівень довіри та задоволеності серед громадян. Тунде Сімеон Амосун та інші вивчають вплив використання електронного урядування на залучення громадян під час кризи COVID-19 у Китаї, досліджуючи, як медійне сприйняття уряду громадянами впливає на їхнє залучення та довіру до урядових рішень у кризові часи [8]. Результати показують, що ефективне використання електронного урядування може значно посилити відповідь на кризові ситуації та підвищити рівень довіри та залученості громадян. Мете Йилдиз та колеги аналізують використання Facebook місцевими урядами в Туреччині, щоб оцінити їхню ефективність та зручність використання. Дослідження виявило, що хоча урядові установи активно використовують соціальні медіа для взаємодії з громадянами, існують значні розбіжності в рівнях адаптації та взаємодії, що вказує на потребу у поліпшенні стратегій комунікації [9]. Дослідження Енгстрому та ін. показує, що використання штучного інтелекту (ШІ) у федеральних агенціях США сприяє покращенню управлінських операцій та підвищенню ефективності владних функцій, з акцентом на потребу розвитку технічних можливостей та зосередженні уваги на прозорості та відповідальності при впровадженні ШІ [10]. Ван Нордт та Місуракі досліджують фактори, що впливають на прийняття ШІ в уряді, включаючи не тільки якість даних, але й організаційні та екологічні аспекти, підкреслюючи важливість розробки цифрових навичок та управління даними для ефективного використання ШІ [11].

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ (ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ)

Метою дослідження є комплексний аналіз впливу соціальних медіа на політику та процеси прийняття рішень у сфері державного управління. Зокрема, стаття спрямована на визначення того, як соціальні мережі впливають на взаємодію між громадянами та державними інститутами, способи формування політичного дискурсу, а також на механізми та стратегії, що використовуються урядовими органами для взаємодії з громадськістю через соціальні платформи. Це включає аналіз таких аспектів, як збільшення прозорості урядових дій, залучення громадян до політичного процесу, вплив соціальних медіа на формування громадської думки та на прийняття політичних рішень. Окрім того, розглядаються потенційні ризики та виклики, пов'язані з використанням соціальних медіа в державному управлінні, включаючи питання дезінформації, маніпуляції громадською думкою та забезпечення цифрової безпеки. Важливою частиною аналізу є також оцінка існуючих стратегій та практик використання соціальних ме-

діа державними органами для ефективного взаємодії з громадянами, а також висвітлення перспективних напрямів розвитку цієї взаємодії в майбутньому.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Визначення ролі соціальних медіа в сучасному політичному дискурсі охоплює розуміння їхнього впливу на спосіб, яким політична інформація створюється, розповсюджується та сприймається суспільством. Соціальні медіа перетворилися на вирішальний елемент політичної комунікації, надаючи можливість політикам безпосередньо зв'язуватися з виборцями, що сприяє збільшенню прозорості та громадської участі. Ці платформи служать не лише як місце для прямого діалогу, але й як інструмент мобілізації, дозволяючи легко організовувати акції протесту та залучати увагу до важливих соціальних та політичних питань. Одночасно соціальні медіа істотно впливають на формування громадської думки, оскільки вони є швидким каналом поширення інформації, що може призводити до швидкого розповсюдження як корисних даних, так і дезінформації. Також вони радикально змінили природу виборчих кампаній, роблячи їх більш цілеспрямованими та ефективними в залученні коштів та підтримки виборців. Крім того, аналіз соціальних медіа допомагає політикам і аналітикам відстежувати настрої громадськості та реагувати на потенційні кризи, що має велике значення для прийняття обґрунтованих політичних рішень.

Соціальні медіа значно трансформували політичний ландшафт, роблячи політичну участь більш демократизованою, оскільки ширший спектр громадян має змогу висловлювати свої думки, організовувати кампанії та мобілізувати підтримку, що сприяє зміцненню громадянського суспільства. Така прозорість і безпосередній зв'язок з виборцями підвищують відповідальність політиків, зобов'язуючи їх до відкритості щодо своїх дій і рішень. Проте, разом з численними перевагами, соціальні медіа несуть у собі й потенціал для поширення дезінформації та маніпуляції громадською думкою, що ставить під загрозу демократичні процеси та потребує від політиків, медіа та платформ ретельного контролю за достовірністю інформації.

Соціальні медіа також змінюють роль традиційних медіа у політичному процесі, вимагаючи від них адаптації до нових умов комунікації з аудиторією. Це сприяє появі нових політичних рухів і кандидатів, які, завдяки соціальним мережам, можуть досягти видимості без підтримки традиційних медіа чи великих партійних машин, змінюючи тим самим політичний баланс сил. Соціальні медіа дозволяють цілеспрямовано звертатися до конкретних груп виборців з персоналізованими повідомленнями, що підвищує ефективність політичних кампаній, одночасно порушуючи питання приватності та етики використання даних.

Зростання впливу соціальних медіа робить політичний дискурс більш глобальним, дозволяючи легко спостерігати за політичними подіями в інших країнах, що сприяє міжнародній солідарності, хоча й може впливати на внутрішню політику через зовнішнє втручання. Тим часом, уряди та регуляторні органи зіштовхуються з викликами у регулюванні соціальних медіа для запобігання дезінфор-

мації, ненависті та втручання в вибори, при цьому намагаючись зберегти свободу слова та вираження думки. Встановлення балансу між цими цілями є предметом живих дебатів і різниці в залежності від юрисдикції.

Соціальні медіа надають значні можливості для політичної участі та демократизації, але також ставлять перед суспільством виклики, пов'язані з відповідальним використанням технологій, необхідністю боротьби з дезінформацією та забезпеченням прозорості у прийнятті рішень. Вирішення цих проблем вимагає спільних зусиль від урядів, медіа, технологічних платформ і громадськості, щоб зберегти позитивний вплив соціальних медіа на суспільство та політику, мінімізувати потенційні ризики та підтримати здоровий демократичний діалог.

Соціальні медіа радикально змінили ландшафт політичних кампаній, обрання та роботу представницьких органів, ставши ключовим інструментом у руках політиків, партій та їхніх прихильників. Ці платформи не лише дозволяють політичним діячам безпосередньо спілкуватися з виборцями, але й мобілизують підтримку, поширюють політичні послання та впливають на громадську думку з небаченою раніше швидкістю та масштабом.

Завдяки соціальним медіа політичні кампанії стають більш цілеспрямованими та персоналізованими, використовуючи дані для аналізу аудиторії та адаптації контенту до інтересів та потреб конкретних груп виборців. Це дозволяє політикам та партіям більш ефективно залучати прихильників, спонукаючи їх до активної участі в кампаніях, будь то голосування, поширення інформації або фінансова підтримка.

У контексті обрання соціальні медіа відіграють критичну роль у формуванні іміджу кандидатів, підкреслюючи їхні позиції, досягнення та відповідь на актуальні суспільні запити. Платформи, як-от Twitter, Facebook та Instagram, стали ареною для політичних дебатів, де кандидати можуть відстоювати свої погляди, реагувати на критику та взаємодіяти з виборцями в режимі реального часу.

Після обрання представницькі органи та їхні члени використовують соціальні медіа для звітування про свою діяльність, інформування громадян про важливі законодавчі ініціативи та отримання зворотного зв'язку від громадськості. Це сприяє підвищенню прозорості у роботі представницьких органів та зміцненню довіри між виборцями та їхніми представниками.

Проте, вплив соціальних медіа на політичні процеси не обмежується позитивними аспектами. Існує ризик поширення дезінформації, маніпуляцій громадською думкою та поляризації суспільства, що вимагає від політиків, медіа та платформ відповідального підходу до контенту, який вони генерують та поширюють. Боротьба з фейковими новинами, верифікація фактів та забезпечення прозорості джерел інформації стають ключовими викликами в ері соціальних медіа.

Водночас, необхідність у регулюванні соціальних медіа для забезпечення здорового політичного діалогу та захисту демократичних процесів підкреслює важливість знайдення балансу між свободою слова та необхідністю обмеження шкідливого контенту. Уряди та міжнародні організації активно працюють над розробкою законодавчих та нормативних рамок, що мають регулювати використання соціальних медіа в політичних кампаніях та уникнення втручання в виборчі процеси.

Незважаючи на виклики, потенціал соціальних медіа як інструменту для зміцнення демократії, залучення громадян та підвищення відповідальності політичних представників залишається значним. Це вимагає від усіх сторін — від політиків до громадян — відповідального використання соціальних медіа, критичного ставлення до інформації та активної участі в політичному житті.

Таким чином, соціальні медіа продовжують відігравати ключову роль у політичних кампаніях, обранні та роботі представницьких органів, надаючи безпрецедентні можливості для комунікації та взаємодії, але також ставлячи нові виклики перед демократією та суспільним порядком. Вирішення цих викликів вимагає зусиль з боку всіх зацікавлених сторін, адже здорова демократія залежить від інформованості та активності її громадян.

Для ефективного використання соціальних медіа урядами та політичними діями необхідно враховувати кілька ключових аспектів, які допоможуть не лише залучити громадян, але й підвищити ефективність управління та протидіяти негативним аспектам цих платформ. По-перше, важливо забезпечити прозорість та відкритість комунікації, регулярно публікуючи актуальну та перевірену інформацію. Це створює основу довіри між урядовими інституціями та громадськістю.

Розвиток двостороннього спілкування з громадянами через соціальні медіа є ще одним важливим кроком. Це означає не лише публікацію інформації, але й активне слухання та реагування на зворотний зв'язок, запитання та занепокоєння громадян. Такий підхід сприяє підвищенню відповідальності та зміцненню взаємної довіри.

Впровадження інтерактивних інструментів, таких як опитування, вікторини та ігри, може підвищити залученість громадян, роблячи процес навчання про урядові програми та політики більш захоплюючим і менш формальним. Це також допомагає у зборі думок та поглядів громадян щодо різних питань.

Для протидії фейковим новинам, хейт-спічу та онлайн-маніпуляціям, урядам та політичним діям необхідно розробити та впровадити чіткі політики та механізми верифікації фактів, співпрацюючи з фактчекерами та науковими інституціями. Підвищення медіаграмотності серед населення, освітні програми та кампанії, які навчають критично оцінювати інформацію в інтернеті, можуть значно зменшити вразливість до дезінформації.

Урядам варто співпрацювати з соціальними медіа платформами для розробки ефективних алгоритмів, які будуть спрямовані на боротьбу з поширенням шкідливого контенту, забезпечуючи при цьому баланс між свободою слова та необхідністю захисту громадської безпеки та демократичних цінностей. Важливим є також розроблення та впровадження прозорих процедур для визначення та усунення дезінформації, забезпечення правильної модерації контенту та реагування на порушення з боку користувачів платформ.

Створення спеціалізованих команд або відділів в урядових структурах, які б займалися цифровою комунікацією, мониторингом соціальних медіа та реагуванням на дезінформацію, дозволить швидко ідентифікувати та нейтралізувати потенційні загрози, а також ефективно використовувати ці канали для позитивного діалогу з громадянами.

Освітні ініціативи, спрямовані на політиків, державних службовців та працівників урядових установ, можуть підвищити їхню компетентність у використанні соціальних медіа, етичному онлайн-спілкуванні та розумінні впливу цифрової комунікації на суспільство та політику.

Урядам необхідно також звернути увагу на розроблення механізмів збору та аналізу даних з соціальних медіа для покращення політичного планування та прийняття рішень. Це допоможе зрозуміти настрої громадян, їхні потреби та очікування, а також ефективніше реагувати на суспільні виклики.

Сприяння розвитку відкритого, відповідального та етичного використання соціальних медіа у політиці та управлінні може значно підсилити демократичні процеси, забезпечити активну участь громадян у політичному житті країни та підвищити ефективність та прозорість управління. Реалізація цих рекомендацій вимагає злагодженої роботи всіх зацікавлених сторін, включаючи уряди, політичних діячів, медіа, технологічні платформи та громадянське суспільство.

Використання соціальних медіа в політичних і управлінських цілях ставить перед суспільством низку етичних дилем, особливо у контексті впливу на приватність, свободу слова та інші фундаментальні права. З одного боку, соціальні медіа надають потужні можливості для демократичної участі, політичної мобілізації та ефективної комунікації між урядом та громадянами. З іншого боку, неправильне або неетичне використання цих інструментів може призвести до порушення приватності, розпалювання ненависті, поширення дезінформації та обмеження свободи слова через цензуру або самоцензуру.

Однією з головних етичних дилем є збір та аналіз великих обсягів особистих даних без належної інформованої згоди користувачів. Це викликає питання про те, як і для яких цілей використовуються зібрані дані, а також як забезпечується їхня конфіденційність і захист від несанкціонованого доступу або використання.

Іншою проблемою є маніпуляція громадською думкою через таргетовану рекламу та пропаганду, що може спотворювати демократичний дискурс, обмежувати плюралізм думок та підривати довіру до політичних інституцій. Це ставить під сумнів принципи чесності та прозорості, які є фундаментальними для демократії.

Свобода слова також опиняється під загрозою, коли соціальні медіа використовуються для поширення хейт-спічу та інших форм ненависті, вимагаючи від платформ і урядів втручання для модерації контенту. Проте, таке втручання повинно балансувати між необхідністю захисту індивідів від шкідливого контенту та збереженням свободи вираження думок.

Оцінка впливу соціальних медіа на ці та інші фундаментальні права вимагає від урядів, політичних діячів, цивільного суспільства та самих платформ відповідального підходу до використання цифрових технологій. Це означає розроблення етичних принципів та правил використання соціальних медіа, що забезпечують захист приватності, сприяють справедливому та відкритому діалогу, а також встановлюють межі для запобігання зловживанням та маніпуляціям. Необхідно також створити ефективні механізми для регулювання та контролю

лю з боку держави, які дозволяють забезпечити дотримання цих принципів без порушення свободи слова.

Розвиток та впровадження стандартів прозорості у використанні алгоритмів соціальних медіа допоможе користувачам краще розуміти, як формується контент, який вони бачать, та які інтереси стоять за його розповсюдженням. Це включає інформування користувачів про використання таргетованої реклами та персоналізованого контенту, а також про можливості контролювати ці налаштування. Уряди та регуляторні органи повинні співпрацювати з платформами соціальних медіа для розробки та впровадження ефективних інструментів верифікації фактів та боротьби з дезінформацією. Це може включати підтримку незалежних фактчекінгових ініціатив, а також створення спільних інформаційних кампаній, спрямованих на підвищення медіаграмотності серед населення.

Важливо також враховувати потреби та права всіх користувачів, забезпечуючи, щоб заходи боротьби з небажаним контентом не призводили до невинуватої цензури або обмеження законних форм вираження думок. Забезпечення балансу між захистом суспільства від шкідливого контенту та збереженням відкритого простору для дебатів та обміну ідеями є ключовим для підтримки демократичних цінностей у цифрову епоху. Таким чином, вирішення етичних дилем, пов'язаних з використанням соціальних медіа у політиці та управлінні, вимагає комплексного підходу, що об'єднує зусилля урядів, цивільного суспільства, технологічних компаній та самих користувачів. Тільки через спільну роботу можна досягти збалансованого використання цих потужних інструментів, забезпечуючи розвиток суспільства та підтримку основоположних прав і свобод кожної особи. Основа такої роботи полягає в створенні нормативно-правової бази, що відповідає сучасним викликам цифрової ери та захищає громадян від потенційних зловживань, при цьому не ставлячи під загрозу інноваційний потенціал соціальних медіа.

Залучення експертів з цифрових прав, етики, права та технологій до процесу формування політики допоможе урядам і регуляторам розробити гнучкі, але ефективні регуляторні механізми. Такі механізми мають забезпечити прозорість алгоритмів, захист даних та приватності, а також механізми для боротьби з мовою ненависті та дезінформацією без обмеження свободи вираження поглядів.

Подальше вдосконалення технологій штучного інтелекту та машинного навчання повинно відбуватися з урахуванням етичних міркувань, щоб забезпечити справедливе та неупереджене використання цих інструментів. Розробка та застосування штучного інтелекту повинні відбуватися з повагою до прав людини та основоположних свобод, зокрема, через впровадження принципів етичного кодування та аудиту алгоритмів.

На завершення, залучення громадян до обговорення та розробки політик щодо використання соціальних медіа дозволить створити більш включену та інформовану спільноту, здатну критично оцінювати інформацію та активно захищати свої права. Виховання медіаграмотності та культури критичного мислення є невід'ємною частиною цього процесу, забезпечуючи міцну основу для демократичної участі та захисту основоположних прав у цифровому віці.

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

Аналіз впливу соціальних медіа на політику та державне управління виявив значну двоїстість цього феномену. З одного боку, соціальні медіа розширюють можливості для громадянської участі, політичної мобілізації, підвищення прозорості дій влади та зміцнення зв'язку між державою та суспільством. З іншого боку, вони породжують виклики, такі як розповсюдження дезінформації, маніпуляція громадською думкою, загрози приватності та цифрової безпеки. Подальші розвідки у цьому напрямі повинні зосередитися на розробці ефективних механізмів регулювання та контролю за використанням соціальних медіа, які б забезпечували баланс між свободою слова та необхідністю захисту громадської безпеки. Особлива увага повинна бути приділена питанням етики, зокрема розробці принципів та стандартів поведінки для урядів, політичних діячів, медіа та користувачів соціальних мереж. Необхідно також активізувати дослідження щодо впливу алгоритмів соціальних медіа на формування громадської думки та політичних переконань, з'ясувати, як ці технології можуть використовуватися для позитивного соціального впливу без створення ризиків для демократії та суспільної стабільності. Важливою перспективою є розроблення стратегій інтеграції соціальних медіа в систему державного управління, які б сприяли підвищенню його відкритості, демократичності та відповідальності. Це включає вдосконалення каналів зворотного зв'язку з громадянами, оптимізацію комунікаційних стратегій та використання інноваційних інструментів для залучення широких верств населення до участі у політичному житті.

Література:

1. Hodzic, S., Ravselj, D. and Jurlina Alibegovic, D. (2021), "E-Government Effectiveness and Efficiency in EU-28 and COVID-19", *Central European Public Administration Review*, Vol. 19 (1), pp. 159—180, DOI: 10.17573/cepar.2021.1.07
2. Lai, C. H., Yu, R. P. and Chen, Y. C. (2020), "Examining Government Dialogic Orientation in Social Media Strategies, Outcomes, and Perceived Effectiveness: A Mixed-Methods Approach", *International Journal of Strategic Communication*, Vol. 1 (1), DOI: 10.1080/1553118X.2020.1749634
3. Poluan, M. S., Pasuhuk, L. S. and Mandagi, D. W. (2022), "THE ROLE OF SOCIAL MEDIA MARKETING IN LOCAL GOVERNMENT INSTITUTION TO ENHANCE PUBLIC ATITUDE AND SATISFACTION", *Jurnal Ekonomi*, Vol. 11 (3), pp. 1268—1279, URL: <https://ejournal.seaninstitute.or.id/index.php/Ekonomi>
4. Khan, S., Ab. Rahim, N. Z. and Maarop, N. (2020), "A systematic literature review and a proposed model on antecedents of trust to use social media for e-government services", *International Journal of Advanced and Applied Sciences*, Vol. 7 (2), pp. 44—56, DOI: 10.21833/ijaas.2020.02.007
5. Bhagawati, P. (2020), "Websites and social media technologies as implements of E-Governance: A study of North East India", *Indian Journal of Science and*

Technology, Vol. 13 (31), pp. 3188—3197, DOI: 10.17485/IJST/v13i31.1016

6. Budi, N. F., Fitriani, W. R., Hidayanto, A. N., Kurnia, S. and Inan, D. I. (2020), "A study of government 2.0 implementation in Indonesia", Socio-Economic Planning Sciences, Vol. 72, pp. 1—10, DOI: 10.1016/j.seps.2020.100920

7. Yildirim, S. and Bostanci, S. H. (2021), "The efficiency of e-government portal management from a citizen perspective: evidences from Turkey", World Journal of Science, Technology and Sustainable Development, Vol. 18 (3), pp. 259-273, DOI: 10.1108/WJSTSD-04-2021-0049

8. Amosun, T.S., Chu, J., Rufai, O.H., Muhideen, S., Shahani, R. and Gonlepa, M.K. (2022), "Does e-government help shape citizens' engagement during the COVID-19 crisis? A study of mediational effects of how citizens perceive the government", Online Information Review, Vol. 46 (5), pp. 846-866, DOI: 10.1108/OIR-10-2020-0478

9. Yildiz, M., Ocak, N., Yildirim, C., Cagiltay, K. and Babaoglu, C. (2016), "Usability in Local E-Government: Analysis of Turkish Metropolitan Municipality Facebook Pages", International Journal of Public Administration in the Digital Age, Vol. 3 (1), pp. 53—69, DOI: 10.4018/IJPADA.2016010104

10. Engstrom, D. F., Ho, D. E., Sharkey, C. M., Cuellar, M. F. (2020), "Government by Algorithm: Artificial Intelligence in Federal Administrative Agencies", REPORT SUBMITTED TO THE ADMINISTRATIVE CONFERENCE OF THE UNITED STATES, NYU School of Law, Public Law Research Paper No. 20—54.

11. Van Noordt, C., Misuraca, G. (2020), "Exploratory Insights on Artificial Intelligence for Government in Europe", Social Science Computer Review, Vol. 1, (19), pp. 1-19, DOI: 10.1177/0894439320980449

References:

1. Hodzic, S., Ravselj, D. and Jurlina Alibegovic, D. (2021), "E-Government Effectiveness and Efficiency in EU-28 and COVID-19", Central European Public Administration Review, Vol. 19 (1), pp. 159—180, DOI: 10.17573/cepar.2021.1.07

2. Lai, C. H., Yu, R. P. and Chen, Y. C. (2020), "Examining Government Dialogic Orientation in Social Media Strategies, Outcomes, and Perceived Effectiveness: A Mixed-Methods Approach", International Journal of Strategic Communication, Vol. 1 (1), DOI: 10.1080/1553118X.2020.1749634

3. Poluan, M. S., Pasuhuk, L. S. and Mandagi, D. W. (2022), "The role of social media marketing in local government institution to enhance public attitude and satisfaction", Jurnal Ekonomi. Vol. 11 (3), pp. 1268—1279, available at: <https://ejournal.seaninstitute.or.id/index.php/Ekonomi> (Accessed 15 March 2024).

4. Khan, S., Ab. Rahim, N. Z. and Maarop, N. (2020), "A systematic literature review and a proposed model on antecedents of trust to use social media for e-government services", International Journal of Advanced and Applied Sciences, Vol. 7 (2), pp. 44—56, DOI: 10.21833/ijaas.2020.02.007

5. Bhagawati, P. (2020), "Websites and social media technologies as implements of E-Governance: A study of

North East India", Indian Journal of Science and Technology, Vol. 13 (31), pp. 3188—3197, DOI: 10.17485/IJST/v13i31.1016

6. Budi, N. F., Fitriani, W. R., Hidayanto, A. N., Kurnia, S. and Inan, D. I. (2020), "A study of government 2.0 implementation in Indonesia", Socio-Economic Planning Sciences, Vol. 72, pp. 1—10, DOI: 10.1016/j.seps.2020.100920

7. Yildirim, S. and Bostanci, S. H. (2021), "The efficiency of e-government portal management from a citizen perspective: evidences from Turkey", World Journal of Science, Technology and Sustainable Development, Vol. 18 (3), pp. 259—273, DOI: 10.1108/WJSTSD-04-2021-0049

8. Amosun, T.S., Chu, J., Rufai, O.H., Muhideen, S., Shahani, R. and Gonlepa, M.K. (2022), "Does e-government help shape citizens' engagement during the COVID-19 crisis? A study of mediational effects of how citizens perceive the government", Online Information Review, Vol. 46 (5), pp. 846-866, DOI: 10.1108/OIR-10-2020-0478

9. Yildiz, M., Ocak, N., Yildirim, C., Cagiltay, K. and Babaoglu, C. (2016), "Usability in Local E-Government: Analysis of Turkish Metropolitan Municipality Facebook Pages", International Journal of Public Administration in the Digital Age, Vol. 3 (1), pp. 53—69, DOI: 10.4018/IJPADA.2016010104

10. Engstrom, D. F., Ho, D. E., Sharkey, C. M. and Cuellar, M. F. (2020), "Government by Algorithm: Artificial Intelligence in Federal Administrative Agencies", Report submitted to the administrative conference of the United States, NYU School of Law, Public Law Research Paper, pp. 20—54.

11. Van Noordt, C. and Misuraca, G. (2020), "Exploratory Insights on Artificial Intelligence for Government in Europe", Social Science Computer Review, Vol. 1, (19), pp. 1—19, DOI: 10.1177/0894439320980449

Стаття надійшла до редакції 07.03.2024 р.

<https://nayka.com.ua>

Електронне фахове видання

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ
удосконалення та розвиток

Виходить 12 разів на рік

включено до переліку наукових фахових видань України
з питань **ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ**
(Категорія «Б»)

Наказ Міністерства освіти і науки України
від 28.12.2019 №1643

Спеціальність 281

e-mail: economy_2008@ukr.net

viber: +38 050 3820663